

پرنده

تو اگه پرنده باشی چشای من آسمونه
رازپرکشیدنت رو کسی جز من نمی دونه

واسه من سخته که بی تو بنویسم مشق پرواز
باصدای سازخسته تر کنم گلوی آواز

من و تو گرچه اسیریم حیفه ازغصه بمیریم
بیا تا آخر دنیا بشینیم و پر نگیریم

جای پر زدن زمین نیست توی قلب آسمونه
قصه ی مردم بی رنگ توی خاطر من می مونه (قصه ی مرگ وجدایی تو کتابا جا می مونه)

باغمون سوخت و تموم شد از گلابش خبری نیست
حرف این دلای سوخته قصه ی شاه و پری نیست

نگو عمرمون تموم شد بعد این دیگه غمی نیست (نگو عمرمون تموم شد نگو دیگه همدمی
نیست)

بیا فردا رو بسازیم اینکه فرصت کمی نیست

اشک پاکتو نگو دار واسه غسل تن پرواز
زنده کن صدای سازو که رسیده وقت آواز

مزدا شاهانی (علیرضابنای شاهانی)
(آلبوم برکت ، خواننده : محمد اصفهانی)